

TORSTI HYYRYLÄINEN

Nuorelle tutkijalle tulevaisuus on avoin ja mahdollisuuksia täynnä

<https://doi.org/10.51807/maaseutututkimus.122780>

Kuva: Aino Ollila.

Katri Ollila suoritti äskettäin maisterintutkinnon ja on nyt ensimmäisessä työpaikassaan miettimässä maaseutujen tulevaisuuteen liittyviä kysymyksiä. Laihialaiselta maatilalta kotoisin oleva Katri toimii tutkimusavustajana Oulun yliopiston Kerttu Saalasti Instituutin hankkeessa, jossa kartoitetaan maaseuduilla syntyviä erilaisia sivuvirtoja, muun muassa osana maatalouden arvoketjua. Keskustelimme Katrin kanssa näkymistä, joita hänellä on ammatillisen uransa alkuvaiheessa olevana nuorena. Katse oli molemmilla tulevaisuudessa.

Millaiset asiat luovat sinulle toivoa ja innostavat elämässä eteenpäin?

Toivoa tuo luottamus omiin kykyihin sekä siihen, että yhteistyöllä ja erilaisissa yhteisöissä toimimalla voi saada muutosta aikaan. Näen maailman avoimena, on erilaisia vaihtoehtoja ja mahdollisuuksia mennä eteenpäin. Itselleni on myös tärkeätä, että saisin tehdä merkityksellistä työtä.

Pääsy yliopistoon opiskelemaan oli henkilökohtaisesti iso asia ja tärkeä vaihe elämässäni. Opiskelen edelleen, nyt toista tutkintoa Helsingin yliopistossa. Opintojen myötä olen tavannut paljon uusia ihmisiä ja huomannut, että moni pohtii maailmaa samansuuntaisesti kuin itse ajattelen. Myös kursseilta ja opettajilta olen yliopistossa saanut paljon. Yliopisto on avartanut ajatuksiani, toisaalta myös auttanut näkemään omat juureni suhteessa muuhun maailmaan.

Millainen on toiveidesi Suomi?

Toiveideni Suomi ei kehity vastakkainasettelujen suuntaan. Tulevaisuudessakin selviämme tekemällä yhteistyötä ja sovittelemalla. Erilaisuutta pitää olla, mutta ihmisten pitäisi olla avarakatseisia ja suvaitsevia, eli ymmärtää erilaisuutta ja eri näkökantoja. Tulevaisuuden Suomi on varmasti monikulttuurisempi. Maaseudutkin muuttuvat ja erilaistuvat tämän kehityksen myötä. Se on hyvä asia.

Maaseudun ja kaupungin välille ei pidä luoda vastakkainasettelua, koska molemmat tarvitsevat jatkossakin toisiaan. Maailmalla kierrellessä minua ovat aina kiinnostaneet pienet ja maaseutumaiset paikat. Niitä ihaillessa olen ajatellut, että Suomella on vielä paljon hyödyntämätöntä potentiaalia esimerkiksi maaseutumatkailussa. Tämä vaatii toteutuakseen eläviä paikallisyhteisöjä; toiveideni Suomessa niitä on eri puolilla maata.

Mitä ajattelet maaseutututkimuksesta?

Maaseutututkimus on mielestäni ala, joka rakentaa siltoja eri tieteiden välille. Monitieteisyyttä tarvitaan tulevaisuudessa enemmän, koska yhteiskuntamme haasteet ovat suuria ja ongelmat monimutkaisia. On tärkeää löytää linkkejä eri alojen ja ihmisten välille, jotta saadaan aikaan toimivia ratkaisuja.

Esimerkiksi maataloutta pitäisi tutkia monimuotoisessa yhteydessään muihin elinkeinoihin ja yhteiskuntaan. Ajattelen, että maaseutututkimuksen kautta voisi osaltaan edistää tätä tavoitetta. Eri elinkeinot ovat toisiinsa limittyneitä ja riippuvaisia toisistaan, erityisesti tulevaisuuden kiertotalouteen pohjautuvassa yhteiskunnassa.

Oma toiveeni on, että voisin jatkaa ammatillista uraani tutkijaksi, ja siinä kyllä maaseutuun liittyvät kysymykset kiinnostavat. Koen maaseudun itselleni merkityksellisenä kenttänä, jolla haluaisin työskennellä.

Kuva: Aino Ollila.

Mitä ajattelet maaseuduista ja kaupungeista asumisympäristöinä?

Olen kotoisin maatilalta, jossa isoveljeni suunnittelee sukupolvenvaihdosta. Ymmärrän hyvin maaseudulla asumisen hyviä ja huonoja puolia. Nykyisin asun itse Seinäjoella eli pienessä kaupungissa. Ehkä asuinpaikkani ilmentää osaltaan myös minua; olen asettunut maaseudun ja kaupungin välimaastoon, siihen keskivaiheille. Yritän ymmärtää molempia puolia tässäkin. Haluan myös saada molemmista parhaat puolet omaan arkeeni.

Osaan kuvitella, että asuisin tulevaisuudessa maaseudulla, mutta milloin, sen näyttää aika. Perheen maatilan siirtyessä veljelleni minulla säilyy mahdollisuus käydä maalla ja palata sinne, missä voin aina kokea olevani kotona.

Mitä ajattelet maaseudun roolista kestävyysmuutoksessa?

Maaseuduilla ja maaseutujen elinkeinoilla on merkittävä rooli niin sosiaalisen, taloudellisen kuin ekologisen kestävyuden edistäjänä. Esimerkiksi tällä hetkellä keskustelu maatalouden kestävyydestä on syyttelevää sormen osoittelua. Todellisuudessa maatalouden avulla voidaan parhaimmillaan sitoa hiiltä ja tuottaa luonnon monimuotoisuutta. Vastaa- vasti monipaikkaisuuden ilmiö kaupunkien ja maaseutujen välillä kuvastaa mielestäni hyvin maaseutujen roolia hyvinvoinnin tuottamisessa. Ihmisen on hyvä olla maalla.

Periaatteessa kannatan uusia teknologioita, joilla pyritään eroon fossiilista energialähteistä. Olimme veljeni kanssa äskettäin tilaisuudessa, jossa esiteltiin osittain maillemme suunniteltavan tuulivoimapuiston rakentamista Laihialle. Siinä meille konkretisoituivat tietyt kestävyyskysymysten realiteetit. Puiston käyttöäksi on suunniteltu noin 35 vuotta, minkä jälkeen puistosta syntyy purkumateriaalia. Toivottavasti se on siihen maailman aikaan mahdollisimman suurelta osin kierrätettävää. Kun voimalat puretaan, metsään jäävät valtavat betonijalustat. Niitä kun ei voida sellaisenaan käyttää uusien voimaloiden pystytykseen. Mietimme, miltä metsämme näyttävät tuulivoimaloiden jälkeisenä aikana, joskus vuonna 2065.